

El pacte de "la llengua diferent i diferenciada"

Xavier Casp, president de l'Acadèmia de Cultura Valenciana, i membre del Consell Valencià de Cultura, és a hores d'ara en termes polítics un dels homes de la Generalitat en el "pacte de la llengua".

A l'Acadèmia que presideix, partidària aferrissada del secessionisme lingüístic, només ell utilitza el valencià. La resta d'acadèmics, amb trajectòries públiques molt lligades a l'anterior règim polític, de sempre s'han resistit públicament a qualsevol intent de normalització del valencià. A més, el poeta Casp ja ha dit públicament que només es plegarà a un pacte si s'accepta que el valencià és una "llengua diferent i diferenciada".

Aquestes són algunes de les tesis defensades per l'Acadèmia, transcrites seguint les seues pròpies normes lingüístiques i extretes del quadern número 3, "Sèrie Filològica" publicat per l'entitat en 1988:

—(...) Aci no hi ha una altra alternativa: valencià, o català. O procedim pronte a completar la codificació de la llengua Valenciana, arrematant el procés de normalització iniciat ab tant d'acert per l'Acadèmia de Cultura Valenciana i secundat per Lo Rat Penat i per les entitats valencianistes i personages del mon literari, o eixa ona, al pareixer imparabile, de catalanisme, que hui ho invadeix tot (Universitat, escoles, llibres, radio i televisió), amparada per l'actual Administració [es refereix a la socialista], fara desapareixer en poc temps la nostra Llengua Valenciana.

—(...) Cada dia van augmentant els qui es decidixen a escriure en genuí valencià, rectificant la moda d'escriure en català com si fora la "nostra llengua". No mes nos falta fer comprendre als

calcitrants que tenim dret a escriure en esta llengua que parla el poble, dignificant-la i enaltint-la, i que la "normalitzada" catalana es molt diferent a la nostra en tot: fonètica, morfològia, sintaxi i vocabulari.

—(...) Sabem distinguir perfectament l'idioma valencià que parlem, del de Barcelona o del de Mallorca, llengües estes que la gent del nostre poble no enten ni parlades ni escrites, si no ha segut previamente instruída en elles, sobre tot, si es tracta del "català normatiu".

—(...) hui està demostrat que, ans d'entrar Dn. Jaume I en València, ya hi havia aci una llengua romanç.

—(...) La llengua deu tindre un Diccionari General normatiu i una Gramàtica oficial, de la que es punt basic l'ortografia, adecuada a la fonètica propia.

—(...) La Llengua Valenciana ben escrita ya es mes difícil de trobar, perque la moda ara es escriure en català o en un valencià híbrid, per catalanizat. ¿Per qué?; l'explicació —a part els interessos economics o compromisos polítics— es molt facil: en català està tot fet i codificat, mentres que en valencià està tot encara per fer.

—(...) Mentres no es publique per l'autoritat competent la Gramàtica normativa de la Llengua Valenciana, es deu estar alerta en no acceptar com a valencianes, gramàtiques que, circulant baix del nom de valencianes, se subjecten en tot a la codificació de la llengua catalana. (...) No cal dir que oferixen plena garantia les gramàtiques que es publiquen baix els auspicis de l'Acadèmia de Cultura Valenciana i de Lo Rat Penat.

només servirà per tenir un sol registre de valencià escrit a l'administració.

La universitat queda al marge. En fi, que mentre els membres del CVC es distrauen executant les ordres del govern Zaplana, les tesis del secessionisme lingüístic van avançant, consolidant-se institucionalment sota els auspicis de la mateixa Generalitat. Secessionisme que guanya terreny enfront de la Universitat: el dia 8 d'octubre les Corts valencianes, reunides a Xàtiva, van derogar —amb els vots del Partit Popular i Unió Valenciana— el decret de 1994 que atorgava a l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana l'autoritat en l'homologació dels textos escolars en valencià. En la pràctica, la Universitat ha quedat aïllada d'aquest suposat procés de pacificació lingüística, i això malgrat les declaracions fa unes setmanes del president del CVC, Santiago Grisolia, que va prometre a Joan Romero, secretari general del PSPV-PSOE, que no es faria res sense la màxima institució científica del país. Pedro Ruiz, rector de la Universitat de València, ja ha lamentat públicament la contradictòria actitud de Zaplana alhora que ha qualificat l'acord de "molt greu" i de "concessió al secessionisme".

D'altra banda, el diputat Pasqual Mollà (EU), diu que "la iniciativa d'Eduardo Zaplana el que pretén és poder dir davant de l'opinió pública que ell ha intentat fer la pacificació lingüística del país, donar una imatge de cara a les pròximes eleccions autonòmiques. Al meu entendre Unitat del Poble Valencià, el PSPV-PSOE i determinats sectors de l'opinió pública a Catalunya han caigut en el parany de les bones paraules del president de la Generalitat. Tan sols la Universitat i el món cultural valencià no s'han deixat enganyar".

Com fa vint anys, al País Valencià la llengua torna a ser moneda de canvi corrent al servei de transaccions polítiques poc clares.

Francesc Viadel